

Ah Fatmanur Özkan

— zaza mahsun · 03 Ağustos 2014

AH FATMANUR ÖZKAN

yaktın beni,öldürdün beni
seni aramaktan yüreğim yoruldu
nerelerdesin ah fatmanur özkan
dön geri bana
ne izin belli,ne yolun belli
gecemde sensiz,gündüzümde sensiz
kalbimde dilimde hep sen varsın
sensiz ölüm sarhoşuyum
bir anda bir avuç toprak oldun
gözlerim,gözlerinde kaldı
yüreğim,yüreğinde kaldı
tek hayelim,tek isteğim
ölmeden önce son kez
seni görmek,sana sarılmaktır
sensiz hiç yüzüm gülmüyor
çiçekler açan çiçek yüzünü görmeyi özledim
beni böyle sev,böyle kabul et desem
kabul edermisin?
seninle birlikte olduğum yılları özledim
yanına gelip seni seviyorum demeyi özledim
ah fatmanur özkan
bir sevda çiçeğiydin
bir aşk meleğiydin
le keyne dünya alem boşe
ti cidari le keyne
desti ezi ğeribi
ezi tiri bimir fatmanur
lezi be ezi mirano
sensiz dünya bom boş
ölüm sancısı çekilir ama
senin yokluğun hasretliğin hiç çekilmiyor fatmanurum
her ayrılığın bir acısı vardır ama
senin ayrılık acısı
ağır yükü taşıyamacak kadar büyük bir acıdır

her çiçek bahçelerinde sen varsın fatmanurum
çiçek bakışım,çiçek gözlüm
ah fatmnur özkan
gayri sensiz nasıl nefes alayım
çık ortaya son kez melek yüzünü göreyim
suya hasret gibi,anneye hasret gibi
çiçek yüzüne hasret kalmışam
sen benim hayat meyvemsin
yaralı yüreğimi defter yaptım
her sayfalarına,her satırlarına
senin aşkını,sevdanı yazdım
şimdi nerelerdesin iki gözüm
antalyanın kahinat güzeli
dünya tatlısı,dünya güzeli
ses ver sesine geleyim
haydi tez çık ortaya
beyaz güvercin gibi uçarak gel
sen benim hayat dalımsın
içtiğim her suyumsun
sensiz çiçeklerim sarardı soldu
elim,ayağımsın
damarımdan akan kanımsın
yaralı kalbimin sahibi sensin
düşmüşem sensiz ayrılık parmaklıklara
dünya mülkümsün,dünya çiçeğimsin
dünya güzellerini verseler
değişmem seni onlara
kanayan yaramsın
sen benim kalbimin gözsün
uğruna döktüğüm göz yaşlarımsın
yazı yazdığım kalemimsin
yaşadığım dünyamsın
çiçek tuttuğum elimsin
mezarımın üstünde ekilen çiçeklerimsin
eğer birgün ölürsem
beni senin yüreğinin mezarına gömsünler
yerini izini söyle
sevdan ile kahroluyorum
sensizliğinle can çekişiyorum

oysa sen yanımdaken sevdan ile ne kadar çok mutluyumdu
şimdi ise mutsuzların dünyasında mutsuz mahkum oldum
yanında geleyim
ömrüm,ölüm sancısıyla geçer
kurbanın olayım çık ortaya
güngören sokaklarında hep seni arar olurum
ne istanbul ne antalya bıraktım
yok bulamadım izini bulamadım
bitsin artık ayrılık acıları sevdan ile
senle okul yıllarındaki bakışmaları özledim
ne güzeldi ikimiz saz çalıp türkü söyledik
ben saz çalardım sen ise ut çalardın
göz göze bakışırdık gizlice
işte bende senin melek gözlerine bakmayı özledim
aynı sırada oturup dertleşmeyi özledim
güngören atatürk ilköğretim okulu
bakırköy yılmaz saz okulunda
herkes aşkımızı sevdamızı öğrenmişlerdi
sen ve ben çok utanmıştık
sözlerim dilim kilitlendi
şimdi olsa hiç utanmam direk söyledim
sana olan ölümsüz aşkı sevdamı
sen yoksun artık sazda çalmıyorum herşeyi bıraktım
sensiz saz çalmak bana huzur vermiyor
lele keyne tiri nifa
mayi şemi çüngüşü
ben sende öğrendim aşkı sevdayı
senden öğrendim yaşamayı
canım bedenim sende kaldı
ah fatmanur özkan
meri keklğim nerelerdesin
zeytinburnu sokaklarında arıyorum,bulamıyorum seni
senin için istanbuldan ayrılmıyorum
çünkü istanbul bana melek kalpli
çiçek güzeli seni bana karşılaştırdığı için
sevdan ile istanbul güngören sokaklarında
çiçekler gülller papatyalar açardı yeşerirdi
şimdi sen yoksun istanbul güngören sokaklarında
gülller,çiçekler,papatyalar sarardı soldular

çıkta ortaya yeniden çiçekler papatyalar güller yeşersinler
sensizliğin yaram sızlar,yaram kanar
yıldız çiçeğim,ay tanem neredesin
sen yoksun şimdi,açmadan soldu yaşam çiçeklerim
haydi çık ortaya gidek çüngüşe
yüreğini diline kurban olduğum nerelerdesin
ŞAİRİ:YAZARI:ZAZA MAHSUN TUĞRUL
07.06.2014